

Биографијата може да биде инструмент за воспоставување, преосмислување на теоретското како целена. Некогаш биографијата податоци не помагаат да го запознаеме, сфатиме, овој сложен ум и доследен човек со универзална уметничка човека вредност, вистина, блиска до православното. Тој е воден на уметноста, мудар, спиритуален, срдечаречен, духовен, длабоко осмислен, дисциплиран, и истраен во својата лична медитација, кој секогаш ја слуша сопствената душа: "Му одавам чест на божеството во мене".

Маријата и таткото на уметникот, 1920

1935

Роден на 25.02.1935 во Скопје од татко Славоко - од скопската фамилија Анастасови - Кучук - нарочната трговска фамилија. Дедо му Петре Кучук материјално ги помагал активностите на лекциите во Солун. Неговото име е документирано во Архивот на Македонија во Скопје. Неговата мајка Ефимија - Ефика Серафимска потекнува од трговска татковска фамилија. Фамилијата Серафимови се преселила од Тетово во Скопје кога мајката на уметникот наполнила четиринаесет дена возраст. Татко му посетувал вечерни часови по сликање во Софија. Дарбата за уметност ја добива од татка си, а чувствителноста од мајка си. Неговите браќа Петар и Димитар исто така покажувале интерес за уметност.

Пред „Илација“, Скопје, 1937

Маало „Илација“ ул. „Црква Јована“, Скопје, 1940

1942 - 1944

Во оккупирано Скопје започнува да посетува основно училиште на бугарски јазик, се до второто одделение кога

зачленува војната. Од десетките десети сведок е на агресивната од страна на германската и бугарската војска. Скопје е бомбардирано од англиската сојузничка авиација.

Родољуб со братот Димитар, мајката Ефика и сестрата Рајна, 1942/1943 (Од десно во првиот ред)

1945 - 1946

По ослободувањето го продолжува школувањето во трето одделение, во училиштето "Гоце Делчев" на макеан јазик. Во последните години, надтрбувалниот збор беше прелат. Прелат во историјата на Македонија, сведоштвото кога, народот се впушта во своја сопствена, пресертна, авантура од материјална до духовна сфера.

Димитар, Родољуб со мајка му, сестрата Рајна и таткото Славо (лево кон десно)

1947 - 1949

Анастасов го придружува школувањето во класична гимназија и завршува полуматура. Училиште по цртање му бил Фрчовски, еден од последните македонски зографи. На тринаесет годишна возраст со татко му ја посетува големата изложба на Советското сликарство во Народниот музеј во Скопје. Тоа му бил прв контакт на Анастасов со ориентални сликарски дела, кој ќе остане долго време во неговото сеќавање.

1950 - 1954

Умира татко му Славо (1952).

Се запишува во Художественото училиште во Скопје. Со маалските другари активно игра фудбал, и професионално му се посетува на свој спорт. Дојде и тоа најчесто време, кога сите еден по еден почнуваат да се раздвојуваат, тргнувајќи и свој по својот животен пат. Анастасов се запишувањето во Художественото училиште кај ја остави својата долгогодишна желба. Во Скопје особено впечаток предизвика изложбата на модерната француската уметност (Уметничка галерија, 1952): ноа ја подготви Анаис Амбер, поштомачка на Жан Касу, тогашен директор на Националниот музеј на модерната уметност во Париз. Таа опфати осуденост слики настанати од неомпресионизмот до абстракцијата дела на најистакнати сликари. Оттука, со оглед на тогашните оконости, француската изложба беше своевиден тест за приопштување и санкционирање на модерната уметност на се-

Во класата на проф. Лазар Ленковски во „Художественото училиште, Скопје III под, 1953/54 (Родољуб поазад Лазар Ленковски)

Во првите две години, студира на голем акт му предава Никола Мартиновски. Во наредните три години поуките ги добивал од Лазар Ленковски. За време на целото школување вечерен акт му предава Димитар Панџиков. Анастасов завршува Училиштето за времената уметност во Скопје 1954. Тогаш училиштето, според поуките и материјалот што се предавал, бело нарекувано "Мила академија". На престо студиско патување во Грција за прв пат ќе ги запознае делата на античката уметност: Партенон, Слемел, Микена, Елладур итн. Особено впечаток ќе му остане Археолошкиот музеј во Атина.

Другарите од моето маало „Илџија“, 1953/54 (Родољуб од лево во вториот ред)

Се дружи со повеќе свои колеги како што се: Миленин, Петров, Маневски, Андреевски, Бозанџиковски, Тунџ, Калевиќ, Василевски и други. Во тоа време нашот уметник живее на улица "Илинденска" бр.57. Во куќата има добри услови и атмосфера за работа, нарекувајќи ја своја "Монпарнас 57". Во тоа време најблизок другар му станува Владимир Спасов - Влајче со кој ги споделува објаснувањата, погледите и високот за уметноста. Поддршка кон негово дружување се придружува Јован Миронки, кој исто така покажува интерес за уметноста. Тие во куќата на Владимир Спасов - Влајче на улицата Анастас Гуларот бр.6, поворенио, а поддршка својствено се собираат и во проширени простори предат зградата, во кое владее атмосфера за сликање како во истинската живописна акадимија. Заврши со братот Димитар Анастасов ќе ги посетува првите оперни претстави во нашата средина.

1955-1956

Станува вкреден студент на Вишата педагошка школа во Скопје - живописен отсек, на кој му предавал Вагел Коцман.

Импresионизам е од Изложбата на скулптури и цртежи на величаниот Хенри Мур во Уметничката галерија, 1955 со предговор од Херберт Рид, кој одржа и едно предавање во Скопје.

Како сликарски дизајнер во „Декор Биро“ - Скопје, 1957

1957

Се вработува во претпријатието „Декор Биро“ во Скопје, каде целта година работи како графички дизајнер. Од тука го наследува штафелажот на кој сликал Давид Бафети, кој до денес е во сопственост на Анастасова.

Во „Куќиниот театар“, тогаш во строгот центар на Скопје, ги објавува главните ликови за две култни претстави. Импresионизам е и од посетувањето на Кинеската национална опера од Пекинг и големиот Художествен театар од Москва.

1958 - 1962

На тримесен обид го poloжува временскиот испит на Академијата за ликовна уметност во Белград.

Престојува во Охрид каде го проучува средновековното фреско – сликарство, споредувајќи го со живописот во „Свети Пanteлејмон“ во Скопје.

Во Белград има можност да види две значајни изложби, првата на Американската апстрактна уметност и втората на делата од колекцијата „Урватер“, на един белтиски брачен пар.

На Академијата за ликовна уметност во Белград студира кај професорите: Стојан Калкиќ (портрет), Милош Бакиќ (голем акт), Гуро Тодоровиќ (вечерен акт), Младен Србеновиќ (графика) и три години сликарство во класата на Љубица Сокиќ.

Во мај 1958. своите официјални почетоци ги покрива со својата прва група изложба – на слики и скулптури во Домот на Синдикатите во Белград.

Во летното атејж - Скопје
пл. „Илмендоско“ бр.57, 1958

Во тоа време нашиот уметник го формира својот имидж со начин на објектување и однесување многу сличен на Модернизмот, именува смелен сликар на генерацијата. Во Белград ќе го почувствува присуството на социјалистичкото сликарство, но исто така, успева повеќе деструктивно на групата „Модернала“ и на уметниците кои беа приврзаници на апстрактната уметност. Тој целосно ќе се определи за втората струја, за апстрактното сликарство. За време на студите, тој со група пријатели редовно ги следи филмските пројекции во „Југословенската кинотека“. Исто така, присуствува и на полемичките водени меѓу Душан Максимовиќ и Драгош Каланиќ по пројектите во салата. Редовно ги посетува концертите во „Коларци“, каде настапувале светски мајстори. За него ќе останат незаборавни настапите на тенорот Марио Делмонико во оперите „Пазучи“ и „Кармен“ во Народниот театар.

На Академија во Белград, 1960

Во тоа време најмногу другарува со колегите: Драго Галиќ, Венија Вучиниќ, Жилсон Турински, Бранко Протиќ, Кемал Шурбеговиќ, Десанка Карениќ, Маргарита Розенцајф, Неџа Глишеќ и колежите Македонци. Од Групата „Пепелена најлепади“ со кои се воделе интересни и актуелни разговори, кои се несвесно во почетокот дека и тие стануваат дел од една ликовна историја.

Бил објавен југословенски анонимен конкурс за изложбата „Млади - ликовно творештво“ во тогаш познатиот павилјон на „Масарекови“ (1958 од 20 до 30 октомври). Анастасова ја добива првата награда за сликарство (за скулптура и графика на бела доделена прва награда), со сликата „Смртта на Дорана“ (под шифра „Лабин“).

Изложба „Пепелена најлепади“ Работнички дом, Скопје, 1960

Уметникот во салонот на Работничкиот дом, 1960

Во Скопје 1960 учествува на изложбата „Пепелена најлепади“ во Работничкиот дом (Центарот за култура и информации).

koja e podravena od kritikata kako osvешuvanje i nađek (Anastasov, Andrejovski, Mavrović, Pačoi, Risteski). Vo 1961 vo Uvelinčnikot paviljon vo Skopje se organizira kolobata "Soprenena američanska umetnost" koja se održava na likovnata scena kaj nas.

Пред „Рајската врата“, Фиренца, 1962 (studisko putuvanje vo Italija)

Venecija, 1962

So Akademijata putuva vo Fиренца, Padova, Рим, i Venecija kade što gi proučuvaa delata vo muzeite Ufizi, Vatikanskiot muzej, Akademijata i drugi instituciji. Osobeno vnašenie posetuva na renesansnoto i baroknoto slikarstvo. Ja brani temata "Probne na apstraktnoto slikarstvo" kaj prof. Mončelo Stevanović. Diplomira na Akademijata za likovna umetnost vo Belgrad (vo klasata Ljubica Sokol 1962). Rodoljub se seka za dena vo toa vreme sakal vo slikite da se ponuštava merkot na maqedonskiot temjač Draig vo Skopje i so brat mu Dimitar odat na odmor vo Oхрид. Tamu toj se zalovava so Justina, koja prestojuvala so grupa prijateli od Slovenija кои došle na odmor vo Oхрид.

Oхрид - Kако, 1961, Rodoljub, Justa, Slava i Dimitar (od levo kon desno)

По враќањето vo Skopje одni na otsluđuвање na voeniot rok vo Maribor, 1962.

Rodoljub so Justina, Maribor, 1963

1963

Vo Belgrad e održana Izložбата na УЛУС (slika, skulptura, grafika na novopremeni členovi). Stajuvaa član na УЛУС od 1963. Vo 1963, Anastasov vo Maribor (Slovenija), i likovni od slobodi poradi "verbalen delikt". Vojniot sud vo Zarije go osuđuva, i Vrhovniot voeni sud vo Belgrad ja potvrduva presudata, na stroga robija vo trajno od dve godini i šest meseci na Goli Otok. Po kažuvaњata na Anastasov vo presudata se naveđina obvineniјa "...protiv bratството i edinstvoto...navređa na Maršalot Tito i rakedovstvoto na partijata..." "prečena bile neovolne realizirana protiv stajuvane na Josip Broz za apstraktnata umetnost obduvane vo tođadniot (ugoslaveniјski) pečat. Toa e period na fizičnka otstranetost od graѓanската sredina 1963/64 god. Na 26 juli uprnat vo Skopje se slučava katastrofalniot zemjotres, koga toj ne ja znae ni sudbinata na svoje najbliiski.

Justina i Dimitar pred brodot „Izvor“, 1964 (poseta na Goli Otok)

1964

Justina so bratot na Rodoljub, Dimitar - Diko go posetile vo 1964. Tие pomnale nekoi nastani i proceduri dođdina dobile priložnica - dozvola da go vidat svojt naјim. Anastasov stalno se seka vo toj moment koga gi vidat obete ličnosti кои ne go priložnalo vo prenot moment na posetata.

Toa se momenti na nađolemata međ za tvorbu, koja e stopirana, kade praktično go dokazuva svojt životot i pečat. Ako se obideме da gi utvrdime po-negodičite na umetnikoviot interes za sopstveniot i za čovečniot lik, voopшто, tođaš faktite ne upluvaaat na Goli Otok. Prejto avioportreti nastana kon krajot na 1964 "Avioportret 26.12.1964". Vo tие uslovi na robija (šest črteži napravani vo dekabari'64 so sopstveniot izmачen lik) i serija na avioportreti, portreti na zatvorenci i određen broj asocijativni pejzaži, koga toj črtač, črtač, črtač.

1965

Otsluđuvaјќi ja teškata robija vo mesec oktombri se kačuvaa na brodot "Izvor", ovoj istiot os koj bil sprevoden pred nekolu godini i otpluvaa za Rijeka. Potoa zamnuva za svoeto redno Skopje, kade preo dlaboko go popuđava likot na međka mu na koj kako da bilo vtičnati tragite od izmачnitate nastani.

Јустина со Ромек, „Шупа Оризари“, Скопје, 1965

Родолуб со Јустина: посета на Скопје, 1965

По катастофалниот земјотр во Скопје градот веќе не личи на себе то нема веќе и „Мозаикот 57“, за уметникот занемогаш ја загубил својата физиономија. Заедно со својата фамилија живеал во една од шупите во строгиот центар на градот, поточено во онаа која што била припамена до ѕидовите на ателјето на Нестор Алексов, последниот македонски ребар од старата генерација. Во такви услови тој интензивно се подготвувал за својата прва самостојна изложба.

Во ателјето на ребарот Нестор, Скопје, 1966
(Јустина и мајката на уметникот)

Зачестените изложби на модерната уметност од странство беа, секако, полн со прифаќање на новите ликовни дилемни и кај нас. Од 1963 до 1965 член е на УЛУС, а член на ДЛУМ е од 1965.

1966

Поднесува барање до „Работничкиот дом“ (сега КИСД) во Скопје за организирање самостојна изложба. Стручната комисија при Домот оставила од ликовни уметници и катинари, то одржа неговото барање. Второто барање се прифаќа од комисијата со тоа што уметникот може да излага во просторите на Домот, но без негово организирање и финансиска помош. Во тоа време тоа значило својствен преседан. Од 1 - 10 јуни презентира 16 слики во масло работени меѓу 1961 - 1966. Пред повеќе јени и културни работници изложбата ја отвора писателот Влада Урошевиќ.

На првата самостојна изложба во „Работнички Дом“, Скопје, 1966
(од лево Димитар брат на уметникот)

На првата самостојна изложба во „Работнички Дом“, Скопје, 1966
(отвор од лево братот Петар)

Анастасов вкочил закани и прикочи од постојанот режим, во разновидни форми ќе ги чувствувал во наредните години. Една од тие последици е тоа што Анастасов оние три години и работел како слободен уметник, се разбира не по своја желба. Пре пат излага на тематска изложба во Београд во Галеријата на Домот на ЈНА (26.11-16.12.66) со темата „Победа“ што поддржа самиот ќе ја укинала, односно ја пресликувал поради немање на платно. Во тој период се наоѓал во незавидна ситуација поради недостиг на пари, како што вели авторот.

1967

Го повикуваат да го дојдешли војниот рок во Нови Сад. Во тој град ја отвора својата изложба на цртежи, инаку втора самостојна изложба во галеријата „Трибина на младите“. Предговорот во каталогот за изложбата е од христовиот писател Андрија Вучковиќ, со кого Родолуб дружелубил и кој му бил единствена средна душа, во најтешките моменти од неговиот живот поминати на саногласанот Голи Оток.

Нови слики се застанале на изложбените изложби на „Современа југословенска уметност“ во Београд, Багдад, Димакс и Триполи.

Зенкџџа со Јустина, Пулубина, 1968

1968

Се жени со Јустина Каштановиќ од Велеша, комерцијалист и познат на неколку јазик. Нејзиното присуство ќе се покаже многу значајно за уметникот, а како предден животен другар ќе му поддржи најголема поддршка во работата. Првото заедничко патување во Нови Винодолски, во близината на Голи Оток, кое ги обедини до крајот на животот!

Посета во Нови Винодолски, 1968

Почнува како конзерван, а потоа станува рударен професор во Училиштето за примена уметност „Лазар Пачиноски“ во Скопје. Предира во отсекот за текстил, а потоа преминува во отсекот за сликарство.

Во ателијето на ул. Карпошско востание бр.2, Скопје, 1968
(кај братот Димитар)

Во ателијето на ул. Апостол Гуспарот бр.6, Скопје,
(како „Буњакоев“ кај Влајче)

Уметнички работи и времено живее – кај брат му Димитар во импровизирано ателије, на улица Карпошско востание бр.2 во Скопје. Подозан, во околниот квартал „Буњакоев“ во малата улица „Апостол Гуспарот“, во куќата бр.6 добива простор за ателије (каде што денес живее неговиот пријател Владимир Спасов – Влајче во своје ателије). Во него ја подготвува својата трета самостојна изложба. Учествува на изложбата „Наше историско минало“ во Уметничката галерија во Скопје, каде на најдобрите експонати им беа доделени награди. Првата не беше доделена, а втората ја поделија Родолуб и Драган Попоски – Дада. Уметникот со својата сопруга го посетува XXXIV Венецијско биенале што им станува традиција.

Во посета на родниот град на Јустина - Велења, 1968/69

Јустина во Лубљана, 1969

1969

Умира мајка му Ефтимја – Ефика.

За прв и последен пат, учествува на “Б Биенале на младите” во Риека изложба која ќе се пренесе во Блед и во Каиро, експонира во ликовната манифестација организирана по повод националниот празник на Египет “1000 годишнина на Каиро”. Со композитивата “Злато-миналите од Диег Бонир” учествува на изложбата “Ангажирана уметност во Југославија 1919-1969” во Словен Градец. Музејот на современата уметност во Белград има особено здоролство под свој покров – да ја прикаже современата мандрошка уметност во организација на Б. Петковски од МСУ - Скопје. Изложбата беше приета во Сараево, Загреб, Ферара и Истанбул како вредување на националното и традиционалното, но со современ ликовен израз.

1970 - 1971

Плудна година за мандрошката ликовна уметност на меѓународен план, со изложбата 10 мандрошки уметници, која изложба од февруари 1970 ќе се претстави на француската културна јанеост со турнеја од шест месeci во Нем, Швајц и Париз. На 12 март меѓу 16 сликари како претставници од Југославија на VII Медитеранско биенале во Александрија, Анастасов го излага делото “Вибрации II” за кое ја добива Првата отворена награда.

Првата изложба во МСУ, Скопје, 1970

Изгледи од самостојната изложба во МСУ - Скопје, 1970

На 25 мај ја отвора третата самостојна изложба во Салонот на ул. Туро Салаг 34, кој беше привремен изложбен простор на Музејот на современата уметност, експонира со 22 слики, плод на долгогодишен процес на творечко зреење. Меѓу посетителите, на отворањето на изложбата ќе се најде и адвокатот Вељко Губерина, неговиот бранител пред Војниот одд во Загреб.

Родолуб и сопругата пред Лувр, Париз, 1970

Со средствата од проддените слики Анастасови престојуваат еден месец во Париз. Во тоа време, Монмартр и Монпарнас беа веќе само легенда, а центар на градот беше Сан Жермен Де Пре. Се сплет од една во друга соба за да го запознаат подобра Париз. Латинскиот квартал им станува омилен дел. Порајат тоа, Родолуб и Јустина ќе остварат други патувања по светските центри (во подрачјениите години, со посета на големите музеи во Виена, Мексико, Грац, Лондон, Мадрид, Ла Коруна, Сарагоса, Малага, Кордоба, Амстердам, Гренида, Дрезден, Москва, Рим, Савоја, Венеција, Берлин, Барселона, Фиренца, Падова, Нирнберг, Вајмар, Атина, Маткоза, Толедо.

Возвратење во новото ателије на ул. Партизански одред, 63, Скопје, 1971

Во 1971 се вклучува во ново, сопствено ателе на булевар "Партизански одред" бр.33, каде што и живее. Првото платно што тука ќе го наслика е "Елопеја на мостот" која ќе биде изложена во МСУ, 1971/72 на изложбата "Нашето историско наследство на делата на македонските уметници". На оваа изложба ја добива втората награда за сликарство. Со повеќе македонски уметници учествува на најголемата ликовна манифестација во Југославија после ослободувањето, во Белград, Загреб и Лубљана во галериите на државите на ЗНА ТСОБ во делата на ликовните уметници на Југославија". На третата традиционална изложба ТСОБ во делата на ликовните уметници" што се организира секоја втора година, Родолуб Анастасов ја добива третата награда за делото "Колена од фебруарскиот месец".

1972

По вклучувањето во започнува циклусот слики наречен "Во потрага по изгубенот простор", што претставува еден од значајните преломни периоди во неговото творештво. Учествува на изложбата "Современа македонска уметност" во Романија, која предизвикува голем интерес кај посетителите.

Родолуб со другарите, Скопје, 1973
(Владимир Спасов - Влаѓеј и Јован Мериновиќ)

1973 - 1974

Учествува на меѓународната колонија "Сликарски недели" во Глазгоудорф, а потоа излага на "Нова Галерија" во Грец, заедно со група сликари од четири земји, Австрија, Југославија, Италија и Унгарија. Во текот на осумте сликарски недели (мајстерски) уметниците го збогатија фондот на галеријата.

Колонија VII меѓународни сликарски недели во Глазгоудорф, Австрија, 1973
(од лево Синд Хасанефинџи, Родолуб Анастасов, Силвестер Копел, Мико Карбине)

Во овој период ќе земат учество на повеќе значајни изложби на современата југословенска уметност во: Англија, Италија, Кина, Австрија, Монголија, Финска, Ирска, Шведска, Данска и Норвешка. Застапен е на повеќе репрезентативни изложби во земјата и странство со "Современа југословенска уметност" во Дубровник, Холандија, Тампере, Осло, Улан Балор, Изложбата

"8 меѓународни сликарски недели" во Лубљана, Загреб и Белград, предизвикала голем интерес кај посетителите.

Отворање на самостојната изложба во МСУ, Скопје, 1975
Излагач од самостојната изложба во МСУ, Скопје, 1975

1975

Ја отвора четвртата самостојна изложба во новиот објект на МСУ- Скопје на Кале. Меѓу присутните се наоѓаат Мито Парлиќ - кореспондент, и еminentниот професор, ликовен критичар, колекционер, галерист Ричард де Марко од Единбург. Тој кобира две слики - една од циклусот "Во потрага по изгубенот простор" и "Вертени на едно постоење" кои заедно со неколку дела на македонски ликовни уметници, ќе бидат презентирани на познатиот интернационален Единбуршки фестивал. На македонското "3. Југословенски портрет" во Тузла ја добива специјалната награда - премија "Тран При за сликарство" за делото "Автопортрет" 1975, на оваа изложба учествува со уште еден портрет на жена му Јустина. На таа изложба учествуваа значајни имиња од југословенската ликовна сцена, како што се: Крсто Хандушиќ, Стојан Арсениќ, Исмет Муџениновиќ, Михаило Петров, Велимир Сељчиќ, Александар Луковиќ, Милош Бакиќ, Радивош Мешковиќ, Иво Фрицлиќ, Мелан Блануш, Клар Мешко, Борис Јежиќ, Љуба Поповиќ и др. познати ликовни уметници. Се случува во еден кус временски интервал да добие уште еден високо сојузно признание - прва награда на Петто-то биенале на југословенскиот современ цртеж, на 15 ликовни есен во Сомбор. На триесет и првата годишнина од ослободувањето на главниот град на Македонија Скопје, во Градското собрание свечено се вршат наградите, ја добива наградата "13 Ноември" од областа на културата на град Скопје.

1976 - 1977-1978

По завршувањето на изложбата Анастасов ќе отвори ново поглавје во творештвото со циклусот слики под наслов "Небо и простор", потоа со "Човек и време" и особено со "Човек и простор" што ќе остане до денес во центарот на неговото интересирање. Со четири дела од циклусот "Во потрага по изгубенот простор" е претставен на изложбата "Современа југословенска уметност" во градовите: Единбург, Ланкшир, Даблин, Белфаст, Глазгов и Брэдфорд. Тој вели: "Јас немам индивидуални јунаци - морт јунак е топлата. Застапен е во француската енциклопедија за уметност, со кратки биографски податоци: E. Vézitch, Disloppaire des religions, acrobates, desinhibiteurs granivores, Paris: Grub - 1976. На 1 октомври 1977, во Тузла се отвара една од најголемите манифестации "Тито во делата на ликовните уметници на Југославија" во жарнамото меѓу инсталациите југословенски ликовни критичари и уметници од секоја Република, беше и Анастасов како претставник на македонското друштво на ликовните уметници (ДЛУМ). Неговите дела се излагани во Музејот на модерната уметност во Париз на изложбата "10 македонски сликари". Учествува и на други изложби како што се: "5 тренале на југословенската ликовна уметност" во Белград, Во 1978 "Уметноста на Југославија 1970 - 1978" во Сараево. На шестото тренале на југословенскиот цртеж во Сомбор, кое е селективна манифестација на која

се учествува само на покана од организаторот, Анастасov во силна конкуренција стана добитник на откупна награда. Учество на "4 меѓународна изложба на оригинален цртеж" во Риска - бивашка изложба на која редовно ќе излага во народните двест години. Заставен е во Мала енциклопедија, Просвета, трето издание, Белград 1978, стр.66

Самостојна изложба во „Модерна галерија“, Лубљана, 1979

Изгледи од изложбата во „Модерна галерија“, Лубљана, 1979

1979

Умира брат му Петар.

Ја отвора втората самостојна изложба надвор од Македонија во Модерна галерија во Лубљана, поточно во најраниот популарен ликовен салон за самостојна изложба „Мала галерија“ од 10 јули до 5 август со 13 експонати работени во последните седум години. На 20 јули во организација на Уметничката галерија од Дубровник учествува на антологијската изложба „Нови облици на филозофијата“, потоа неговиот уметнички „поход“ продолжува во градовите: Белград, Нови Сад, Тузла, Зренјанин, Сараево, Мостар, Загреб, Пореч, Пула. Платното „Трогласувани на Крушевската република“ насликано во 1979, поставено е во Музејот на Илинден во Крушево како дел од постојаната поставка. Акцентот е чинот на прогласувањето на Крушевската Република, за кој не постои аутентична филографија. Авторот се потпрел на својата имажинација за првата македонска владa (Јулијанска република). Во тој период тој ја ја почувствува, најблагото кајдего незаинтересованоста, индиферентноста на својата средина спрема неговите успеси, поточно намерата да се деградират од одреден круг личности во културата. Надворешен пример за тоа е позначајното не - добивање на републиканската награда "11 Октомври". Анастасov на професионален план ќе биде повеќе ценет надвор од својата татковина.

1980 - 1981

Во јуни 1980 претставен е со две дела на изложбата „Југословенска уметност на 20 век - Шеста деценија“ организирана од Музејот на современата уметност во Белград. Пет нивни дела се претставени на изложбата „Млади југословенски уметници“, пратена изложба на 39 венедичко бившалe.

Салон на МСУ - Белград, 1980

Ликовен салон, „Трибина на младите“, Нови Сад, 1980

Ја отвора третата самостојна изложба надвор од Македонија во Салонот на МСУ во Белград од 24 април до 20 мај 1980, каде се претставува прелат самостојно со триесетина дела 19 слики и 11 цртежи кои не се видени на во Скопје, создаване од 1972 до денес. Во ментуото со (С.Г) Родригез волт: „Во претходниот период ме интересираше меѓупросторот на ентериерот и екстериерот. Тогаш во 1975, а во и гореве целува таа бариера ја надминувам и сега ме праве љубовител екстериерот, но не како пераж туку како судбина на маста. Пулето во моите слики не се личности, не се идентификувани, тие се само снуети. Нивната судбина не е сподана, само „фатална“ во моментот од неинот сооднесен живот. Своја фигура на моето платно е сама со тој свој живот, и покрај присуството на други, тепак е осамена. Како што гледаме, проблемот на атеосферата е задржан од претходниот период, а во овој е само потенциран проблемот на осветлувањето. Отворот е задржан и повторен од се случува под него. Таа булеварска атмосфера што може да се види во отворот нема личат на некои одреден град, туку е само еден неодреден мрејалиник каде спуштаста преоба во меланхолија“.

Формиран е Факултет за ликовни уметности во Скопје со одлука на Собранието на општата заедница на основно образование на СРМ донесена на 31.03.1980 година. Факултетот ја започнува наставата на 01.10.1980. Македонија беле последната од поранешните југословенски републики која отвора студија од оваа област. Анастасov од самиот почеток учествува во образување на кадар од областа на ликовната уметности. Предмет: цртање и сликање, на дидејалогски и постдидејалогски студии.

На 24 октомври 1980 во Малкиот салон во Нови Сад е одржана самостојна изложба на Анастасov, на која ќе се претстават со 20 цртежи во масло и креда во боја од својата најнова творечна фаза под наслов „Новек и време“ и „Човек и простор“ од последните три години.

Во 1981 е поканет да учествува со цртежи на 21 Анали со тематската изложба „Уметноста и градот“ (Ans et urbs) во организација на Модерната галерија од Загреб што се одржува во приморскиот град Пореч. Во 1981 излага на Југословенска современа ликовна уметност - поетски разликот во кинеските градови: Пекинг, Тонан, Нанкин и др.

1982

Од 1981 - 1982 учителот по јога Павлос К. Хасаногас даде голем придонес за развојот на Дуралот и популаризацијата на јогата. Анастасov и Јустина се интересираат за старата источна филозофија, која ќе одигра голема улога во неговиот творештво, каде светлината, е симбол на вислината. За него сликарството е трансмисија меѓу физичкиот и духовниот живот, кои ги соединува на повојско ниво сврстава на „анима“ и „логос“ - на душата и разумот. На изложбата „Современ југословенски цртеж“, меѓу познатите југословенски автори застапени се и неговите настали, изложбата патува по цела Португалија во градовите: Лисабон, Евора, Коимбра, Порто, Понта Делгада, Фунгал, во фондацијата на Губенкав.

Учествува со четири слики на "5 интернационално триенале" во Ну Делхи од 15 март до 7 април, на кое учествуваат уметници од околу 70 земји, а организатор на југословенските уметници на оваа изложба е Уметничката галерија на Бонна и Хандсванна. Учествува и на "14 медитеранско бивнале" во Александрија на кое ја добива втората награда за сликарство. Учествува и на "Балканското бивнале" во Букурешт. Во овој период ангажиран е со пет цртежи и во интернационалната група "Јуни" чие одиште е во Лубљана и Анстердам. Прео претставување на Интернационалната уметничка колонија Јуни е во Лубљана. Самостојна изложба во Тузла, Галерија Југословенског порета/Тулони

Салон 2 x 13. Забележано е неговото учество на големи интернационални изложби како оние во Николаџа, Варшава, Раена, Тула, Белград, Карловац итн.

На 27. 10. 1962 во Галеријата на Југословенскиот портрет во Тула ја отвара самостојната изложба на 26 масли и цртежи работени во последните осум години. Изложбата била посетена од голем број љубители на ликовната уметност.

Од 1962 до 1990 бил надарован член на Меѓународната група "Јуни".

Самостојна изложба во Галеријата на Југословенскиот портрет, Тула, 1962

Испеди од самостојната изложба во Тулански салон 2x13, Тула, 1962

1963

Со запознавање заедно со Јустина во "Јога Друштвото" со претходно тесорско знаење, ценија го пред сè внатрешниот духовен живот на човекот. Јогата тие ја обврнуваат како начин на живеење и средство за подобрување на општеството и квалитетот на неговот живот. Од 1963 биле долготрајни членови на Друштвото "ЈОГА - Скопје" и член на претседателството и Претседател на одборот за афирмација на јогата во Македонија.

Јога вежбе (девои Радолуб Анастасов)

Јусти и Радолуб со групата од "Јога" друштвото, Скопје

Со посредство на Модерната галерија од Зренянин која од својата колекција избрала 25 сликари од оние републики, учествувала во Народната галерија во Букурест "Делес", изложба во оклоп на културно – уметничките манифестации кои имаат за цел меѓусебно да ги заложуваат балканските народи. Југословенските сликари со своите дела добија централно место во Букурестката галерија. Во краток увид во "Југословенскиот дел" на изложбениот водеч, од Зденик Рус, кажаа и дека еден нов феномен изобил во прв план на интересирање на сликарите за пејзажот. Во Зренянин самостојната изложба на Радолуб ќе ја отвори Здравко Мандиќ, а за делата ќе зборува историчарот на уметност Јасмина Турторов. На традиционалното трето Биенале на Југословенскиот акварел во Карловац Радолуб ќе ја добие наградата за акварелот "Човек и простор". Во Тула ја добива наградата за цртеж на "Петтата изложба на Југословенскиот портрет 63". Во Тула ја добива Премјалата и Златна деловка за цртеж

на "Петтата изложба на Југословенскиот портрет 63". Ја добива наградата "11 Октомври".

Од отворање на самостојната изложба „Уметничка галерија“, Сараево, 1964 (дејно директорот на Уметничката галерија, Анастасов, уметникот Радослав Тадеќ и Мелани Хусовиќиќ)

Од отворање на самостојната изложба „Уметничка галерија“, Сараево, 1964 (од девои трета Азра Белиќ)

1964

Умира брат му Демиртар.

На 17 април како соработка меѓу двете републики во Сараево има 10-та самостојна изложба со 50 слики и цртежи во Уметничката галерија на СР Босна и Херцеговина.

Во мај самостојната изложба на 20 слики и 10 цртежи во фоајето на Домот на културала организирана од Триеналата за естетски активности на Работничкиот универзитет предвојвала голема интересирање кај мостарската публика. За десет дена изложбата ја посетиле наоколу илјадни граѓани.

Застанел е на изложбата "Концерт во сликата" на белградскиот ликовен критичар Александар Богојевиќ – објаснил како умерена авангарда или трета струја во Југословенската ликовна уметност.

Застанел е на изложбата "Современ македонски акварел", која за прв пат се организира во овој обем и го регистрира присуството на акварелот во македонската современа ликовна уметност. Анастасов како акварелот не го работи постојано, промената на тематиката всушност не влијаела и малку да ги промени основните елементи на својот ликовен израз. Владимир Величковиќ: Современ македонски акварел, Скопје, Центар за култура и информации, 1964 (ost.oh) Застанел е во Леконата енциклопедија на Југославија со кратка биографија и репродукција од илустрацијата "Човек и простор" (Lekovita enciklopedija Jugoslavije A-J, Izdanie Jugoslovenski leksikografski zavod "Miroslav Krleža", 1964, 1, A-J, стр. 13

1965 -1966

Со изложбите на "Современа Југословенска уметност" излага цртежи во градите: Букурест, Николаџа, Лублина, Лица, Валета, Тулоп, Белград и др. Во овој период од неговиот живот авторот се труди да ја афирмира јогата во нашите кругови. Поважбениот практикување на јога вежбите и соодветната исхрана, дотуваат на духовно навлегување во помеско сфери на перцепција. Тоа е всушност, наградба на неговата силна творечка природа што му овозможува да ги надмине животните негодности. Значајно дело од тој период е "Авиопортретот со птици 85" која слика е суперирана со светлина и висок степен на духовна концентрација која е нем дијалог помеѓу сликарот и творацата. Сликата е во апстрактно му придава здравствено на духовна дисциплина. Радолуб е ранкован добитник на наградата за цртеж на Десеттата забребова изложба на цртеж. Добива прва награда на "Трето биенале на современото македонско акварел" во Скопје.

Цртеж od poznatiji ciklus "Човек и простор" ја доби "изапа" за во познатата Германска збирка на цртежи во Нериберг, по неговото учество на Третото интернационално триенале на цртежи кое се одржа во свој град од октомври 1985 до февруари 1986, во познатите ликовни галериј Кунстхале и Германската национална галерија, во Нериберг. За Анастасов посебна чест претставува што во познатата Германска збирка на цртежи во Нериберг е застапен и најголемиот цртан на сите времиња Албрехт Дирер.

3 меѓународно триенале на цртежи, Кунстхале, Нериберг, 1985/86

Застапен е во германската енциклопедија за уметност со отварање биографија, Die Bildende Künster aller Zeiten und Völker Thema – Becker Kunstlexikon Leipzig, Die Bildende Kunstler Aller Zeiten und Völker, Leipzig, 1986, str.793 (Германска), (Ликовни уметници на сите времиња). Четири години бил член на Советот на Универзитетот "Са.Карел и Метод", од 1986 до 2000.

1987-1988

Добила награда за акарел на "Биеналето на Југословенскиот акарел" во Карловица. Се редил изложби на кои традиционално учествува како што се: "Југословенскиот портрет" во Тузла, "Југословенскиот цртеж" во Загреб како и во Софија. Самостојно се претставува во Галерија "Форум" во Загреб со 40 дела.

Самостојна изложба во Галерија "Форум", Загреб, 1987 (од лево Јустина, Томислав Палин и Родолуб Анастасов)

Самостојна изложба Галерија "Форум", Загреб, 1987 (Анастасов и Едо Мурлиќ)

Во Енциклопедијата на Американскиот биографски институт за 1987 Анастасов е застапен меѓу најдејствителните личности во светот, Five Hundred Leaders of Influence A Celebration of Global Achievements American Biographical Institute.

Анастасов е застапен во: Likovna enciklopedija Jugoslavije, Izd. Jugoslovenski leksikografski zavod "Miroslav Krleža", Zagreb, 1987, 2, к-Р, стр.259,260.

1989

Во ноември 1989 излага во Токио на "Југословенско современо сликарство и графика".

Од 6 јуни до 15 ноември Анастасов постова пола година на Истриа, почнувајќи од Пореч, Бузет, Ровини, Лабан, Пазин и

Пула со кое ја одбележува 30 годишнината од своето јавно излагање. Излага 30 цртежи, од циклусот "Човек и простор". Делото "Човек и простор XXVIII" влегува во едицијата "Мени-јатурен музеј на современа уметност на творци и дела" од Токио. Тоа е книга на 100 уметнички дела од исто толку ликовни уметници од светот, во сите медиуми, под наслов "Комуникација за мир". Од 1350 автори единствениот Југословен, е македонскиот сликар Анастасов. Идијата на изданието е оваа книга да послужи како извор на неогосебна комуникација меѓу уметниците во светот. "Ова е пра чекор за мир на планетата" со порок за мир од застапените дела на уметниците. Пороката на Анастасов е: "Комуникацијата е дијалог меѓу луѓето од различни едрологии".

1990 -1991

По повод триесет и една година од првото јавно излагање, ја отвара деветнаесеттата самостојна изложба во Уметничката галерија во Скопје (посветена на своите родители и браќа). Таа му е четврта изложба во неговиот роден град, по попула од полни петнаесет години отсуство од македонската ликовната сцена, тој се претставува со 70 слики и цртежи од неговите два циклуса "Човек и време" и "Човек и простор".

Од отворањето на изложбата во салонот на Центарот за култура "Марко Цепенков", Прилеп, 1991

"Во Салонот на Културниот центар "Марко Цепенков" во Прилеп на 06.04.1991 ја отвара својата дваесетта самостојна изложба на цртежи за време на одржувањето на Правниот конгрес на ВМРО-ДПНЕ, остварувајќи го симболичкиот пост на почетокот спрема сопствената, прадворска револуционерна традиција. Во октомври 1991 Јуричо Георгиевски ја издава книгата "Трад" која е графички опремена со цртежи од Родолуб Анастасов. Застапен е во Македонска енциклопедија за деца. Детска радост, Скопје, 1990, стр. 17

Од колонијата во Кленовица, Хрватска, 1991

Посета на претставници на амбасадата на Кина - Тајван во аперјето на уметничкиот, Скопје, 1992

1992

Во Скопје го посетуваат Клод Робер, претставник на париската "Куќа Друш" и Дифор од галеријата "Артко". На конференцијата за печат, по посетата на четириесетина ателеа, тие издавајќи "дека покомплетна и познатична сликарска личност од Анастасов тешко се среќава во ова време, дури и на пошироките европски и светски простори "Нова Македонија", 22.09.1992).

Од изложбата во галеријата "Куќа Друш", Париз, 1992

Кон крајот на годината на 02. ноември ја отвора својата самостојна изложба во Париз во Gallery "Milon&Robert", со 20 дела од кои 16 му се откупени. Јустина добива дел од фамилијарната куќа во Венеција, што ја адаптираат во ателие.

Ателието во Венеција / Словенија, 1993

Со кунето Нелсон во дворот на ателието во Венеција

Во овој период излага на "Тресто биенале на акарелот на Подунавските земји" на изложбата "Современа македонска уметност" во Софија, и "Абстрактното сликарство во Македонија 1960 - 1990" во МСУ - Скопје.

Абстрактното сликарство во Македонија 1960-1990 во МСУ, Скопје, 1992

Во овој период работи цртежи за книгата на Андрија Вучевиќ, кој му е "грјешал" од заедничката работа на Големиот оток во севоевските години. Младешките сончани на сликарот и писателот се остварија: Слободни се Хрватска и Македонија. Андрија Vucević, Kad kaštem pred govornik o ljubavi, Rijeka "Tiskara Rijeka", 1992, 125 str. uz obeleže Rodoljuba Anastasovs.

1993-1994

Учествува на изложбата "1993 ВМРО 1993", Уметничка галерија - Скопје, Учествува на изложбата во Салониот на ДЛУМ со промовирање на Галеријата "Мирни зографи", со претставување на актуелните тенденции - Македонска одомост - проследено низ трибинала, "разговори за уметноста и за дното". Излага на Денски на македонската култура во Аргу (Данска). Дел од годината за време на зимскиот и летниот период со сопругата Јустина престојуваат во Лубљана каде активно работи.

Посета на учителот по јора Павлов К. Хасановас во ателието на уметникот, Скопје, 1995

1995

Учествува на меѓуниверзитетскиот проект со изложба на цртежи од наставничкиот кадар на ФПУ при Универзитетот

"Св Кирил и Методиј" – Скопје од 1991-1994/95 прикажана во галериите на повеќе универзитетски центри во Соединетите Американски Држави, Австралија и Турција, а заврши со Скопје во февруари 1995 во Уметничка галерија "Друг Пашин Амам".

Во мај излага со изложбата "12 современи македонски уметници" во галеријата Рачи во Париз (АИКА).

Како единствен претставник од Македонија е поканет да даде свој наглед за мај арт "Das goldene Schiff in der ma! Art" во Улци.

По повод 60 години од животот во изданието "Табернакул" издадена е монографија за неговиот живот и дело на 19.04.1995. Автор на монографијата е проф. Владимир Величковиќ (користен материјал од публикацијата до 1994 на ВЕЛИЧКОВСКИ, Владимир; Родолуб Анастасов, Скопје: Табернакул, 1995)

Дел од екмата која работела на монографијата од Благо Величковиќ, Скопје, 1995

Од 1995 до 2000 учествува на меѓународната лекциона колонија "Повар за мир" во Поштеникот дом на Покојје/ Марибор (Словенија).

1996

На 26 април во елитниот дел на Париз – Трокадеро, во непосредна близина на Ајфеловата кула, самостојно излага во реновираната галерија на еден од првите галеристи на познатата куќа Друо, 35 акварели и слики работени во последно лекциона создадени во последните три години.

Изгледи од изложбата во Галеријата "Milton&Robert" во Париз, 1996

На своето како што Французите ги нарекуваат вечерните собирања по повод уметничкото претставување, присуствувала услужно галеристи од Париз. Зошто Клод сопственикот на тропратната галерија во која што изложбата беше прозен-

тирана – за уметноста на Анастасов рече: "Тој е еден од најфилософските уметници во светот денес. Неговото претставување на човековата осамениост во мегаломанските градови е исклучително." Клод заедно истакна дека особено важно за Македонија е што се претставува преку уметноста.

Тој нагласи дека е добро во време кога во Париз се поголеми интересот владејача за руската уметност да се види и уметноста на Р.Македонија. Со АИКА учествува на изложбата во Рим и Подгорци "12 современи македонски уметници".

Од изложбата во Галерија "Milton & Robert", Париз, 1996 (од лево галеристот од Ново Сибарко Alessandro Khanine, сопругата и Solomon Rossine, Анастасов, Alessandro Khanine)

Од изложбата во Галерија "Milton & Robert", Париз, 1996 (од лево Клод Робер, Јулија, Родолуб)

Изгледи од изложбата „Аспекти на современата македонска уметност“ во Palazzo "Rustroli", Рим, 1996 (АИКА)

1997-1998

Во Уметничката галерија Друг Пашин Амам е промовирана монографијата "Падисет години на ДЛУМ" чиј автор е историчарот Владимир Величковиќ, што е издадена по повод златниот jubilee од постоењето на Друштвото на ликовните уметници на Македонија, кое е формирано на 24.02.1946.

Анастасов визуелно е застапен со сликата "Човек и време II", 1977, масло на платно. На 06.12.1997 во МСУ – Скопје, Фондацијата Сју Рајдер од Велика Британија, со помош на Владата на Република Македонија организира аукција во добротворни цели со дела на познатите македонски автори меѓу кои е и Анастасов.

Учествува во проектот во Хамбург "International Mail Art-Projekt Dada Leib".

Самостојно излага на 06.11.1997 во Галеријата "МАК" во Марибор. Во овој период добива плакета на Универзитетот "Свети Кирил и Методиј" по повод 50 jubilee како признавање за посебен придонес.

Со АИКА учествува на изложбата во Лубљана, Загреб, Лондон "12 современи македонски уметници".

Добива Голема национална награда за уметностеот Прилог.
Во Уметничката галерија "Друг Пашин Алам" учествува на ликовната манифестација "Art Exodus'98", каде учесниците на изложбата на нудат можност, да се посетат на многу едновремените општо-овански пораци.

Со сопругата патуваат во Берлин каде го посетуваат Музејот на современата уметност, а потоа и Венециското биенале. Таму сретно на Анастасов се полни со чувство на заштитеност, мир, баланс и колективна добрина. Италија е место на уметноста, културата и убавината, длабоко врежана во "секој уметник".

Добива планети: Certificate of Inclusion has been awarded of International Biographical Centre Cambridge England "The International Who's/who of Intellectuals" may 1998.

Колонија "Лозар „За мир“, Поштански дом - Покоје, Марибор, Словенија, 1997

Колонија "Лозар '97, Поштански дом - Покоје, Марибор, Словенија, 1997
(Розалиуб и Јустина)

1999

На 13 февруари Друштвото на писателите на Македонија ја соопшти одлуката на претседателството на ДПМ да се збогати ликовната збирка на оваа асоцијација со изработка на портрети на македонските преродбеници. Овие портрети ги изработуваат повеќе ликовни уметници, меѓу кои Р. Анастасов ги наслика портретите на: Константин Младенов, Димитрија Меладенов и Водан Черодрински. Менистерот за култура Димитар Димитров го соопштува составот на Советот за култура, меѓу другите како член е избран Р. Анастасов во чија надлежност е изработката на Националната програма за култура.

Значајно е да се одбележи формирањето на НУ Уметничка галерија Друг Пашин Алам. Во поставката Анастасов е застапан со шест свои дела од повеќе периоди на неговото творештво.

Во друштвото "ЈОГА" со сопругата редовно учествуваат на сите позначајни курсеви кои се одржуваат надвор од Скопје (Глеуново/Маерово; Хотел "Моленик", Палистар) и на други манифестации и собранија.

Во: International Who's Who of Intellectuals, Thirteenth Edition, Cambridge, England-International Biographical Centre, 1999, стр.837

Во: Five Hundred Leaders of Influence, Raleigh North Carolina, USA: The American Biographical Institute Inc, 1999, стр.18

The International Directory of Distinguished Leadership, Eighth Edition, Raleigh, North Carolina, USA: The American Biographical Institute Inc, 1999, стр.12

Во Француската енциклопедија за уметност поместена е кратка биографија и заштитен и неговиот поглед. E. Bénézet Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculptures dessinateurs et graveurs, Paris: Gründ, 1999, стр.283

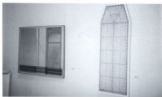

Апелјето во Лубљана на ул. Clevelandka 29

Во апелјето, Лубљана, 1999

2000

На 07 мај во Уметничката галерија, Скопје тогашниот премиер Лубчо Георгиевски свечено ја ја отвори првата национална поставка од 14 до 20 Век.

Фрагмент од националната поставка во Уметничка галерија, Скопје, 2000

Во комисијата што правеше избор на делата учествуваа како консултанти и еминентните уметници Р. Анастасов и Петар Хаџи Бошков. Со државна поддршка како елитна уметност, е претставувањето на самостојната изложба на Анастасов во организација на Уметничката галерија од Скопје, која во 2000 беше претставена во Софија, Париз и Истанбул.

Отворање на самостојната изложба во Националната Художествена Галерија, Софија, Бугарија, 2000

Изглед од изложбата во Националната Художествена Галерија, Софија, Бугарија, 2000

Во јуни самостојно излага во Софија во Националната Художествена Галерија. Со тематика од експлицитно "Во потрага по изгубениот простор", "Вертикали на едно постоење", "Човек и време", "Човек и простор". Директорката на Националната уметничка галерија Др. Рука Мариеска ја каже: "Не знам што е поважно кај него – уметничката позиција (во Исусовата возраст ја открил својата тема и веќе тревноста подмет ја развива – браќерјани се подлабоко и подлабоко) или уметничкиот капацитет и дивулгацијата големина (завла го варираат на тема "пространство" се потврда за високиот степен на дарбела). На 40-то "Охридско лето" кое се отвори на 12 јули, како придружна манифестација е изложбата на пастели на Анастасов во Галеријата "Куката на Робевци".

Самостојна изложба во „Куката на Робевци“, Охрид, 2000

На 30.09.2000 заменува во лекција од ФТУ – Скопје. Истата година излага и во Велестово во црквата "Успение на Св. Богородица". Во месец октомври самостојно излага во Gallery "Milton & Robert" во Париз.

Самостојна изложба во Галерија „Milton & Robert“, Париз, 2000 (од лево уметникот со Клод Робер и Јордан Плевенски)

При престојот Анастасов е во стално друштво со тогашниот македонски амбасадор во Франција Јордан Плевенски. Шетајќи по париските улици во кои некогаш чекореле Ленински, Марленоски, Пандилов, и други нивни еминентни уметници, Анастасов му ја кажува својата идеја на Ј.Плевенски, за македонскиот иконостас – Апостолите на ВМРО и го поканива да ја отвори таа изложба, што тогаш сè уште била неосвоен сон. Идејата за иконостасот кај нешто уметник се раѓа четири години пред тоа. За нејзина реализација

потребни му биле големи подготовки, пред сè поради акцидентната фотодукумантација, а исто така и лични друштвени со кој располагаат. За таа цел во граница на можностите контактира со соодветни државни институции, а и со некои живи потоци. Дел од апостолите уметникот ги работи во Скопје, а дал во ателијето во Луубљана, каде што е обеман со големи вештачи и инсталација за Македонија. Самостојно излага и во Истанбул "Merkez Kuyumetler Borsasi".

Самостојна изложба во Галерија "Merkez Kuyumetler Borsasi", Истанбул, 2000 (Анастасов со сопственикот на галеријата Осман Бирсан)

Во интернационалниот еженки на Американскиот биографски институт вброен е меѓу истакнатите и водечки личности во Скопје: The International Directory of Distinguished Leadership, Raleigh, North Carolina, USA: The American Biographical Institute Inc., 2000 (квадратни од текстови на Јасмина Тутуров, Азра Белиќ, Франц Залар, Владимир Величковиќ со биографија на стр.18).

Изгледи од изложбата „Македонски иконостас“ (12 апостоли), МТС, Скопје, 2001

2001

Анастасов "Македонските дејци" – личности од Илинденското востание, кој ги слика во периодот од 1997/2001 ги изложува 2001 во МТС во Скопје. За Анастасов иконостасот "12 апостоли на ВМРО" претставува поевк за национално единство на македонскиот народ. Еднаш замисловил да престанат подолбите и несогласуваната помеѓу македонскиот народ,

Отворање на самостојната изложба „Македонски иконостаѕ“, МГС, Скопје, 2001
(Сенко Великов)

Самостојната изложба - Македонски иконостаѕ, беше отворена на 27 ноември и предизвика дотогаш незапазтен интерес и посетеност. Изложбата предизвика големи полемички и контроверзни во јавноста, со неосновани политички квалификации. За него неговата порака е искрена и света по својата квеста и ѝ изненаден од некои реакции што се појавија во јавноста.

Од отворањето на изложбата „Македонски иконостаѕ“ во МГС, Скопје, 2001

Во Лубљана во Преподавателската палата е претставена збирката - на изборни дела од учениците на меѓународните ликовни среќи „Плаарт 2000 за мир“ Од Американскиот биографски институт. Анастасов го доби ва призначението за „Особен придонес во сликарството за 2001 година“
Outstanding Professional Award Presented to Anastasov S.Rodofub for Dedicated Achievements in the Field of Painting AB/ USA - 2001.

2002 - 2003

Самостојна изложба во „Кунстхаус“, Нирнберг, 2002

Во 2002 во рамките на традиционалната соработка што успешно се одвива со години помеѓу двата збрлатени града, Скопје и Нирнберг во Германија, Анастасов излага во “Кунстхаус” на 24 јуни каде - на се претставе со 48 дела работени во маслена и пастелна техника во периодот од 1972 -1999 од циклусот “Човек и простор” и “Новек и време”, за да заврши во Скопје на 31.10.2002 во Чифре Амаж - Простор 2, со лидерсет дала - ретроспективен пресек на творештвото во последните три децении.

Од отворањето на самостојна изложба во Чифре Амаж, Скопје, 2002
(Амбасадорот на Р. Словенија со сопругата)

Самостојна изложба во Чифре Амаж, Скопје, 2002
(Анастасов со фамилијата Миронски)

“Плености од Македонија”, Книгоиздателство Ми-Ан, Скопје, 2002. Во 2003 јуни-септември изложба во книгоизданица Табернакул “Портрет на Плевнина”.

Od otvoranjeto na edenozemната izložba "Portret na Plejnzhi" vo inžinjerica „Tajbernogol“, Skopje, 2003

Vo Rim i Pariz e izložбата Dejloszi: Makedonska umetništvo denes. So soprugata ostarjuvaat putuvanja vo poveќе skandinavski zemqi: Švedzka, Fenska, Danzka, Norveziška, Holandija posetuvaјќи mnogu muzeji, osobeno muzeji od nacionalen karakter.

Zastapen vo: Hall of Fame, vo: Great Minds of the 21st Century, Premier Edition, Raleigh, North Carolina, USA: The American Biographical Institute Inc., 2003, str. 14

Zastapen vo: Lekenosti od Makedonijata, Enciklopedieski imenik, Skopje: Knigoizdatelstvo MI-AN, 2002, str. 19

Vo Amerikanskoto biografisko institut go dobila priznaniето "100-to nariktraganlika umoz", The 100 Most Intriguing people of 2002/Analastavov S. Rodoljub, February 1, 2003/The 100 Most Intriguing to Observe for the Year.

2004 - 2005

Vo April e izložбата Dejloszi: Makedonska umetništvo denes vo Muzejot na grad Podgorica.

Na 18 jui vo ramkite na odobruvaњето na 60 godišnicata na ACHOM, vo Likovnoto salon na MAFU e otvorena izložba na tema NOB vo delata vo makedonskite likovni umetnici, kako vpenatljivo svעדzhtvo za istoriskoto značenje na prvoto zasedanie na ACHOM i za pridot na celata naša kultura. Vo Umetničkata galерија vo Skopje zema učestvo na izložбата "Kulturna memorija na grad Skopje 1994-2004".

Istata godina ja posetuvaat Južna Italija. Go posetuvaat Nalozhi, Kaltri, Vesuzi. Vo Neapološkiot muzej posebno se izmknidami od faktot дека tuка postoi ogromen izviden mozaiк, со poznatata bitka na Aleksandar Makedonski со Percijanците. Posetuvaat mnogu galerii i izložbi vo Milano, Brera, Padova. Ja posetuvaat drжавata Danenkur koja se naoѓa vo severnotalianskite Alpi, vo dolinata Valčuzela. Taа ima svoj ustav, vlada, znani, pari, zdravstvo i obrazovanie. Toa e zvezdnica čaj koncert i divovnosta vo svoјdneniot živet i zavao taа v svetски poznat centar na duhovno,

umetničko i opasnaštvo istražuvanje.

So Transibirskata železnica со soprugata Justina ostarjuvaat putuvanje vo avgust od Moskva do Bajkalskoto ezero, koe putuvanje e doјжvano со poveќе vo֓drosuvaњe и vospit. Od počnata stanica Moskva, do poslednata Vladivostok ima 9.300 km. Ova rastojanje se voin za sedm dena. Transibirskata železnica со 103 železnicki stanici, prostorot okolu prugata ispolnet со mnogu malii i srednie gradovi i sela pretstavuvaat svoevrida gletka što ostavuva za seкогаш vo osеkavaњeto.

Bajkalskoto ezero e svetiski prirodен fenomen, najgolemo nadlaboko 1.741m, slatkovodno ezero vo svetot со 20% od celokupnata pitka voda vo svetot, со 336 реки кои со vtevaat vo него, а samo една Angara istekuvaa od него. Seјber – prirodnot fenomen na planetata, posebno Seјberskata tundra со vinen arktickи leden pokrivan, ogromnot i beskraen prostor na Seјber, soto toa kaj nаkаto umetnik ne možea, а da ne pobudi ogromno vоdrosuvaњe. Najgoleto životnie preskuќani na poleto na umetnosta со cirkulirata vo povrta po izubunen prostor, čovekot i vrometo, čovekot i prostorot, tuка možea najdobro da ги počuvstvuva. Na putuvaweњe posetuvaat mnogu muzeji, meѓy кои i Muzejot vo Irkutsk.

Zastapen vo "Contemporary Who's Who of Professionals, 2004/2005, Raleigh, North Carolina", USA: The American Biographical Institute Inc, 2005, str.22. Priznanie za najvel otvoren Rodoljub Analastavov odlikuvan со Medal - "Plazhi na česta", The American Biographical Institute, USA. Vo gradot Kobe vo Јапаниja učestvuva na selektivnata meѓunarodna izložba "Renascens" (Renasanso) na koja se praviweja 2979 avtorо со 7962 dela od кои се избрани samo 101 dela.

№	AVTOR	1999		2000		№	AVTOR	1999		2000	
		1	2	1	2			1	2	1	2
1
...

№	AVTOR	1999	2000	1
1
...

Učestvuva na izložбата vo Nидziki "Proletno" meѓunarodno biennale na vneždurna umetništvo.

Добива Лауреат на Р. Македонија за извонреден прогрес и мајсторство во областа на сликарството. Забележано во 500 – ни најголеми уметници на 21 век. Застанен е: Genius Laureate Rep. of Macedonia For Distinguished progression and mastery in the field of Fine Arts Painting as recorded in 500 Greatest Geniuses of the 21st Century. Застанен во "Енциклопедија Британика А-Б", Скопје, Тонер, МГМ, 2005, стр.70

2006

Покрај јојата нејно големо интересирање се повеќе дупорени активностите меѓу кои нај повеќе интерес побудува "Shen Qi" (Вистинска енергија), чии вежби и предавања ги држи Еринг Wang од Кина. По тој повод инаку остварено патувале во далечната Кина, во градот Шангај за да ги следат нејзините предавања. Импресионирани се од стариот и новиот Шангај, посебно се импресионирани од плантажите со чај кои се простират во непосредна околнина на градот. Ако е Сибир бескраен непрогледен простор и својевиден феномен на природата, Шангај е исто така метропола каде што во мал простор е набавена огромна маса луѓе и згради каде човекот е махорен и изгубен во тој простор. И овој град побудува кај нашите уметници размислување за темите кои ги обработува. Тоа е мегаполиски град на само по бројот на жители туку и како пространство. Настанете во меѓарадевите се толку динамични, брзи, промени што за кратко време цели четврти добивале нова физиономија. Во Шангај кружи анегдотата: тоа што го бараш веќе не постои, затоа во меѓувреме е изградено ново! Застанен е во: МН-АН сива енциклопедија, Ошата и македонска, Книгоиздателство МН-АН, Скопје, 2006, стр.51

Самостојна изложба на цртежи, „Родолубна лабораторија“, МГС, Скопје, 2007

Изглед од изложбата „Родолубна лабораторија“ во МГС, Скопје, 2007

2007

Во Американскиот биографски институт е избран во големите уметници на 21 век/Great Minds of the 21st Century, 2006/2007 Raleigh, North Carolina, Edition American Biographical Institute Inc, North Carolina, USA, стр.14. Застанен е во: Кратка МН-АН сива енциклопедија, Лексична уметност, Скопје, Книгоиздателство МН-АН, 2007, стр.13. Од International Biographical centre Cambridge England, Анастасов ја добива планетата "Да Винчи Дијамант"/"Da Vinci Diamond".

2008

Уметра Јустс.

Уметникот во некролотот напишал: "Многу е голем зборот се соизваа, бедатај тие што се сакани никогаш не Уметраат. Јуста беше големо срце полно со љубов и голема муза на моето творештво". Застанен е во поставката на Националната галерија на Македонија, Јулине 60 години постојеме на Националната галерија на Македонија. Од Националната галерија добива специјално признание.

2009

Од лични побуди, а и заради неговата апсолутна здравствена состојба, уметникот во соработка со поддржувача на неговото уметничко творештво, порачувал иницијатива за истражувачка форма и услови за трајна заштита на неговото творештво. На 23.09. 2009. формирана е фондацијата "Родолуб и Јустина Анастасов". Основната цел на фондацијата е заштита и промоција на делата и животот на Родолуб Анастасов. Изготвен е статут и сите останати нормативни акти потребни за работењето на фондацијата. Но, поради многу околности, фондацијата во првпатна смисла не профункционира. Во Американскиот биографски институт Анастасов е избран меѓу 500 – те најголеми уметници на 21 век/500 Greatest Geniuses one 21st Century named Genius Janus of the American Biographical Institute.

Во НУ МСУ-Скопје учествува на изложбата "Енформел: 1959-1966"(кратка историја на енформелното сликарство во Македонија), која е објед за историска ревалоризација на релевантите дела.

Ја добива државната награда "23 Октомври" за долгогодишни остварувања за Република Македонија во областа на културата. Во поддржанот говор академикот Ташко Георгиевски меѓу другото кај рече:

"Родолуб Анастасов, со неговата дарба, за која се вели од Господ дадена, животот го гледа и го живее со свет на земната топка, без разлика на безбројните јазди и разликности, слободно комуникара преку бојата и четката. Непознатиот јазик само на сликарите и на композиторите им е дар од господ".

Во образложението за наградата се вели:

"Родолуб Анастасов е ликовен уметник за кого сликарството е судбина, но и начин за себе искажување како личност и како човек. Тој е еден од најзначајните одбележувачи на енформелот, и уметник чие понатамошно творештво го карактеризира фигуралното сликарство. Развивајќи се и менувајќи се Анастасов секогаш го вклопува во својето творештво сопствениот креативен менталитет и единствен идентитет. Итимикист и по чуство и по техника, Анастасов во своите дела ги продолжува суштествените вредности за еден ангажиран однос кон светот во кој самиот опстојува". Најго исторично го одбележуваат и класичните карактеристики како хармонија, ред, мера, рамнотежа, но и современироста и страста кои се блиски на романтичниот дух воопшто, создавајќи единствен стил – можен само на човек со интелектуална љуболитност, кај кој филозофијата некумува спонтано, еднарце.

Существовани елементи и константе во ликовното творештво на Анастасов се интровертното, интелективното, анимално почувствувано барање и регистрирање на вибрациите на човекиот дух, согласноста на ритмите во човекот и во природата, концепцијата на просторот, поимот на времето како нитло "внатрешно барање" за светлината за вертикално – хоризонталниот контрапункт, за улогата на предметот, за апстрактното и фигуративното, за дијалектиката на внатрешното и надворешното, за борбата култот кон кафеавото и сивото.

Во уметноста на Родолф Анастасов секогаш е вткан стремежот за ново дефинирање на својот однос кон уметноста, кон културните традиции и кон своето време. Таквите негови препреки се втканени во огромниот уметнички опус со бројните добени награди, неговата застаненост во значајни светски енциклопедии се дал од обидите за одржлива признаниа на човекот – уметник кој со својата урамножена, селна и избранта уметност, во знакот на вкусот, поимата и мерата ја одржува вербата во стабилните општествени вредности, поради што неговата појава има крутна и предвидна улога.

2011

Размислувајќи за оживување на идејата негово творештво да го поддржи на државата Македонија, во текот на месец мај 2011. беше покрената нова иницијатива којашто резултираше со оствување на договор меѓу уметникот и Музеј на град Скопје за значаен подарок-сликарски легат на Родолф Анастасов на Музеј на град Скопје. Договорот претсудува во составот на Музејот да се формира посебна Галерија на сликарскиот легат на Родолф Анастасов.

За Родолф и Јустина, патувањата низ светот претставуваат животна определба. Меѓу многубројните држави и градови, со познати музеи, галерии и збирки, посебен впечаток и импресија оставиле: Салцбург, Лион, Ватикан, Париз, Ница, Колкален, Анדרа, Алена, Родри, Крф, Лакенштајн, Рим, Милано, Болонја, Верона, Вена, Винција, Римина, (Lago Maggiore) Монако, Холандија, Ровенини, Амстердам, Фиренца, Неапол, Палермо, Софија, Берлин, Сан Марино, Луксембург, Милан, Лофелс, Осло, Нарвик, Лондон, Берн, Цюрих, Пекинг, Москва, Екатеринбург, Омск, Новосибирск, Женева, Лозана, Луцерн, Дамаскур, Иркутск, Град, Виена, Нурнберг, Мадрид, Барселона, Толедо, Гетоборг, Упсала, Кордоба, Валенсија, Севилја, Гранада, Мадрид, Стокхолм, Истанбул. Во државите: Франција, Австрија, Данска, Финска, Грција, Русија, Шпанија, Холандија, Италија, Бугарија, Германија, Норвешка, Шведска, Кина, Турција и Швајцарија.

На прашањето зошто сака да патува уметникот одговара: "Бидејќи во тој момент запознавам нови простори, нови земји, нови градови и улици, а јас сум "сликар на улицата", запознавам нови луѓе и сето тоа ми го обогатува мојот живот. Новото што ја го научам, не само преку збор прочитамо или вербално слушамо или прераскажам и доживувам.

За мене патувањето значи "Буден сон" – Сонувач, а си буден – прекрасно животно чувство – големо животно богатство". На самиот крај судбината барала Јустина да почне кога тие престојуваат во Лубљана и таа таму е погребана. Иако далеку Родолф често оди во Лубљана да го посети нејзиниот гроб на надгробната плоча изгравираниа е посветата "Многу е голем зборот се сепаме, бидејќи тие што се сакани никогаш не умираат. Џосто ти беше големо срце, полно со љубов и голема муза на моето творештво."

Уметникот во ателијо.

Адреса: Бул. Партизанска одредба
бр. 53/1 влез, Ателие 9, 1000, Скопје,
Македонија, тел: ++ 389 2 3074 065
Светлана 29, 1000 Ljubljana,
Словенија, тел: ++ 386 1 5411647

Глеба на Гора Оток, 1994
(Розовиќ со Андреја Вучковиќ)

На Гора Оток, 1994
(Љупиќ во средини)

Патница

Во Сарајево, 1977
'Милеј' на Панаос'

Гостарска река, 1969

Дубровник, 1969

Во Виена, 1973

„Мурд Репс“, Амстердам, 1983

Во Москва, 1985

Музеј на Пикасо во Париз, 1986

На Венецијанското бениаме, 1988

На Венецијанско бениаме, 1987

Во Берлин пред скулптура на Марко Марони

Во Швајцарска, 2001

Во Копенгаген, 2002

Дамаск, 2002
(Степан Валчуков)

Во Дамаск, Сирија, 2002

Транссибирска железница од
Москва до Владивосток, 2004

Фансија Анастасија, 2004

Границата меѓу Европа и Азија, 2004

НП Кина, Шангај, 2006

„Стариот град“ – Шангај

Медиаите 1975/76 од училиштето за прикметна уметност
Лидо Ренковски, Солеј

Радичевиќ и Дево Тодоровски со група ученици 1976/79

Радичевиќ со класата на ФДУ - Скопје

Генерација 1983/87

Во класата на Радичевиќ Анастасов генерација 1987/91

Пастриловиќи на ФДУ со професорот Анастасов

Генерација 1983/87

Авторот на авторот